

HebrewBooks.org ©Mozzalm Publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

צבר

15. מר' ובידעת הדרים ימלוא שנאמר¹⁶ כי לא עם בנות כמי שאין בו דעתה יסורה כהורין שנאמר¹⁸ וירא אפרים שנאמר¹⁹ לכן גלה עמי מבלי מר' כל חישך טמן לצפונו רידדים אשר ה' קורא ואמר לעולם שנאמר²² אין שריד יידים אשר ה' קורא ואמר שנאמר אין שריד לאכלו כאלו עובד ע"ז שנאמר בהריה הא דיליכא שלימה 24 וזהית בעיניו כמתעתע ערוה קשוו ננערת שנאמר זורא אף אין נמי תנינה אישיה מאי רכתיב²⁷ שאל מה רחם מכנים ומוציא אף אין ממנו בקהל קלות שאל מריין אין תחיתת המתים מן עperfן שנאמר²⁸ והיה הנשאר שם קיים אף הם לעולם קיימיין לא ריקבו לא יגמו ולא ישבו רושם מתקופת ימי נזירים וועל ממעשי מני נזירים שעה טה יבגהה בהה יציא עתק מפכים פאי אל דענותו לילו בתבונת עליה:
12. סמואל א ב כ יבגרו והשענו ר' נבלת מ מקש לשחקר פעלת מ אידי בונן יקץ שמותו טו כי אל גבורות מילא אל גבורות והופיעו
13. לתולין דר א יכל לאו כל הון יקר משלי כד ר' גבש קצראה תשברת קבש בוטאות קאיירוטו אוחזת יב לא כל בנות הוא על כן לא ירתקו עשרו וצזרו לא יקזבנה: שיערינו כו אי
14. יכלו העגבן שלחו ר' כל אביש בריך השיאו ר' אביש לשלפק ר' שיבוי בון תחתך אין בוניה בוי עובייה א ז עדרה 18.

ואם ארטסן תחת קולינריה
אות מזור וילך אפרים ר' ג'רמן
שור ווילך אל מלך זיר והוא לא יכול לרפא לך ולא גיהה המכ פוזר: הוועש ה' ג' 20.
לכן גלה עמי מבל' דעת ובבבורי רעב והמוינו צחה אצקה: ישיערו ה' ג' 21.
מש לא פרוח רע שידי באלהו: אויב כ' 22. וזה כל אשר יקא שם י' מלול כי בדור צין ובירושלים תקיה פלישת באשר אמר י' וברשותם אשר י' קרא: יואיל ג' 23. אין שידר לאבלו עלן לו לא חיל
ובבו: אויב כ' 24. ואיל ימישן איז קרייז עטער בעבנטעה ובאהרעל עיל קללה ולא ברכבתהשוו בו ז' 25. שאול ערב רהט איז לא שעיה מום ואיש לא אראה
ה' ג' 26. קבל הכהנה מעשה העשויות בעת קדרון י' יומנו י' ט' 27. קרבוק נט
ה' ג' 28. והיה ובשער עציון והנורו הרושלים קדוש אמר לו ללבוגותן תלמידים בירושלים: ישיערו ד' ג' 29. משלי ז' ז'

לע' נקץ ותגנוה ותעמוד וגו'. כמו לו

(ט) סופו מלה; (ג) נגי
 טעריך ערך נאל דאָלעגַן
 (כ) צ'וּסִים וְשָׁמֶן (פְּנִיסָה)
 (ב) קְרֵבָה מִתְּבָבָה פְּנִילָה
 (ד) גְּלִילָה נָה.
 (ה) צְבָה. טְבָה; (ו) מְלֻחָה
 קְלָמָה. (ז) מְלַקְתָּה
 (ח) נְעֹלָה דָּר. (ט) נְמַעַן
 פְּנִילָה מְעִין וּוּלָן יְהִי
 (י) גְּלִילָה טָוָן; (כ) כְּדִישָׁה
 (ק) קְרֵבָה. (ל) צְבָה
 (מ) תְּמִינָה; (ג) לְהִלְחָה
 (נ) מְלַקְתָּה; (ו) מְלַעֲנָה
 (ס) צְוִיקָה; (ז) מְעוֹשָׁה
 (ע) קְרֵבָה; (ט) צְבָה
 (כ) קְרֵבָה; (י) מְלַעֲנָה
 (ב) מְמַתְּחָה נְעֹלָם
 (ג) נְמַעַן

גלוין הש"ם

כבודה טيبة ואחת למות פוענות ואמר ר' אלעור כל אדם שיש
עה כאלו נבנה בית המקדש בימי שוה ניתן בין שתי אותיות זה ונזה
בין שתי אותיות ואמר ר' אלעור כל אדם שיש בו דעה לסוף מהעשר ע' ^ע
כל הון יקר ונעים ואמר ר' אלעור כל אדם שאין בו דעתה אסור לדחם ע' ^ע
הוא על כן לא יוחמנו עושחו ויזכרו לא יוחנו וא"ר אלעור כל הנזונות ע' ^ע
באיין עלייו שנאמר ^ז ללחםך יישמו מזור תחתיך אין תבונה בו ואין מזור אלא ע' ^ע
את חליו וירודה את מזורו ואמר ר' אלעור כל אדם שאין בו דעתה לסוף גולא ע' ^ע
עת ואמר ר"א כל בית שאין דברי תורה נשמעים בו בלילה אש אוכלהו ע' ^ע
תယכלחו אש לא נופח ירע שרד באלהו ^ט אין שריד אלא ת"ח שנאמר ע' ^ט
אלעור כל שאינו מהנה תלמידי חכמים מנכסיו אינו רואה סימן ברכות ע' ^ט
אלכלו על כן לא ייחיל טבו אין שריד אלא תלמידי חכמים שנאמר ווב' ע' ^ט
כבי אלעור כל שאינו משairy פת על שלחנו אינו רואה סימן ברכה לע' ^ט
על כן לא ייחיל טבו והאמיר רבוי אלעור כל המשairy פתיתום על של ^ט
הערכותם לנדר שלחן והמללאים למני ממפק לא קשיא יהא דאייא שליל ע' ^ט
בהדרה ואמר רבוי אלעור ^ט כל המחליף בדברו כאלו עובד ע' ^ט כתיב ר' ^ט
כתב החם ^ט הבל מה מעשה העתוים ואמר רבוי אלעור כל המסתכל ^ט
עריה תעור קשתך ^ט ואמר רבוי אלעור לעולם הו' קבל וקדים אמר ר' טבי אמר ר' ^ט
דבית אף אין פותחין לו חלונות לראות גגנו ש"מ ^ט אמר ר' טבי אמר ר' ^ט
יעוצר רחם ארץ לא שבעה מים וכי מה ענין שאול אצל רחם אלא לומר ר' ^ט
שאלול מכנים ומוציא ואלה דברים קל וחומר ומה רחם שמכניסין בו בחשאי מאי ^ט
שמכניסין ^ט בו בקהלות אין דין שמצויאן ממנו בקהל קולות מין תשובה ^ט
ההורה תנא רבוי אליהו צדיקים שעמיד הקדוש ברוך הוא להחיזון אין חורש ^ט
ובציוון והנומר בירושלים קדוש יאמיר לו כל הכתוב לחים בירושלים מה קדוש ל' ^ט